

[Dagmar Mørk Jensen]

svageste, men det er vores opfattelse, at denne besparelse i det mindste bliver betalt af os, der har arbejde. Jeg tror, det bliver svært at finde sociale områder, hvor vi i givet fald kunne finde beløb, der nærmede sig dette her.

Erik B. Smith (S):

Jeg vil gerne sige tak til ordførerne for socialistisk folkeparti og venstresocialisterne for deres, jeg havde nær sagt sædvanlige tilslutning til vores forslag om afskaffelse af karensdagen.

Egentlig har jeg også lyst til at takke ministeren, ikke for hendes afvisning – den var jo ingenlunde overraskende – men for, at hun nu synes, det er nødvendigt at foretage en ændring, som betyder – sådan forstod jeg det i alt fald – at man ikke kan blive trukket for mere end det, der svarer til 8 timer. Det fremgår af loven, og det er noget, vi utallige gange har bragt frem som et af eksemplerne på, hvordan loven virker uhensigtsmæssigt. Men bedre sent end aldrig, og derfor tak til ministeren for tilsagnet. Jeg går ud fra, at vi efterhånden, så længe vi ikke har fået afskaffet loven, kan tage den bid for bid.

Fru Mette Groes henledte folketingets opmærksomhed på regeringens oplysning om, at staten sparer 780 mill. kr. Denne besparelse fremkommer ved, at man har anslået, at udgiften for den enkelte ansatte i staten betyder en lønreduktion for offentlige institutioner på 780 mill. kr., og så har man reduceret lønkontoen med 780 mill. kr.

I den anledning vil jeg gerne spørge fru Dagmar Mørk Jensen: når det nu oplyses, at en lang række offentligt ansatte ikke har råd til at tage den karensdag og vælger at tage en feriedag i stedet for, således at besparelsen på lønkontoen ikke er 780 mill. kr., men kun 260 mill. kr., er det så en af forudsætningerne for det radikale venstres støtte til karensdagen, at man lader, som om de offentlige institutioner ikke kommer til at mangle disse 520 mill. kr., som jo kun kan finansieres ved afskedigelser, der er noget helt, helt andet? Jeg vil gerne spørge det radikale venstre, om man vil støtte et forslag, der går ud på, at de manglende 520 mill. kr. på lønkontoen i offentlige virksomheder tilbageføres til virksomhederne, når det er dokumenteret, at de

ikke bruges som besparelse som følge af karensdagen?

Dernæst vil jeg gerne sige til fru Karen Højte Jensen fra de konservative, at det er rigtigt, at vi har undladt at oplyse om de økonomiske konsekvenser – det tror jeg nu ikke vi gjorde i vores sidste forslag, og vi havde for så vidt regnet med, at man ville kigge tilbage i det – men en oplysning om, at udgiften er 2,3 mia kr., er vist helt uden bund i virkeligheden. Jeg vil gerne gøre opmærksom på, at vi ikke har stillet forslag om at begrænse arbejds giverperioden på 13 uger, et af de forslag, som indgik i regeringens forslag, og som fremskridtspartiet jo har kritiseret meget. Vi har i øvrigt også været betænkelige ved det, men som udtryk for vores økonomiske ansvarlighed har vi altså sagt: o.k., lad den bestemmelse blive stående, indtil vi får råd til at afskaffe den.

Til fru Birthe Rønn Hornbech vil jeg gerne sige, at såfremt fru Birthe Rønn Hornbech fortsat er i folketinget, medens karensdagen eksisterer, vil hun samling på samling opleve, at socialdemokratiet, indtil vi får parlamentærisk flertal for det, vil genfremsætte forslaget til afskaffelse af karensdagen, og den vil blive afskaffet, det føler jeg mig fuldstændig overbevist om.

I øvrigt blev jeg glædeligt overrasket over fru Dagmar Mørk Jensens tilsagn om under udvalgsarbejdet at se på de tilfælde, hvor der er urimeligheder i karensdagsloven. Selve loven er én stor urimelighed, men i øvrigt er det ikke vanskeligt for os at dokumentere en lang række enkeltstående tilfælde, hvor faggrupper åbenlyst kommer i klemme som følge af denne lov, og om ikke andet må vi da kunne blive enige om at ændre på disse forhold.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling
vedtoges uden afstemning.

Tredje næstformand (Lilli Gyldenkilde):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til socialudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.